

HRVATSKA DOBILA SVOJU PRVU HAFIZU

U subotu je, 7. prosinca 2013., u Zagrebačkoj džamiji održana svečanost kakva se nije održala u proteklih 98 godina, koliko je prošlo otkad je Hrvatski sabor priznao islam. Naime, promovirana je u hafizu (čuvaricu Kur'ana) jedna divna mlada dama, Sabaheta Hasanović, negdašnja djevojčica koja je uz osnovnu školu završila i mekteb u našoj džamiji, zatim kao djevojka, najbolja učenica generacije, i Zagrebačku medresu „Dr Ahmed Smajlović“, sad Islamsku gimnaziju u ovoj istoj džamiji, a potom je završila i ekonomski fakultet u Maleziji, u Kuala Lumpuru.

Sabaheta je drugo od četvero djece u braku našeg muftije, dr. sc. Aziza ef. Hasanovića i Hajrije-hanume.

Svakako valja reći da joj roditelji nisu znali da uči hifz u dalekom Kuala Lumpuru, i to sama samcata, bez učitelja što je često uzaludna misija. Međutim, nošena snažnom voljom, željom za znanjem i neizmjernom predanošću Allahu, dž. š., učinili su da Sabaheta nauči napamet Kur'an i svoje znanje pokaže pred Hafiskom komisijom Rijasetu u Sarajevu.

Za studija u dalekom Kuala Lumpuru, naučila je 17 od 30 kur'anskih džuzova, a tek je nedavno s odlukom da postane hafiza upoznala i svoje roditelje.

Za tri mjeseca naučila je preostalih 13. džuzeva, pažena i vođena od svoga muhafiza, mr. sc. hfz. Mensura ef. Malkića – i eto je, vratila nam se u Zagreb kao prva naša hafiza u povijesti Islamske zajednice u Hrvatskoj.

Kuran sadrži 6247 ajeta (ajet=stih) podijeljenih, kako je rečeno u 30 džuzeva, odnosno u 114 sura. Sura znači kat, pa bismo mogli reći da je Kur'an zgrada sa 114 katova. I naša se Sabaheta uspela na sam vrh te zgrade islama. Postala je, dopustite mi da napišem, živi Kur'an.

Meni je svečanost u Zagrebačkoj džamiji bila poprilično emotivna. Posebno što su prvoj hrvatskoj hafizi stigli na proslavu sâm reis-l-ulema, mr. sc. Husein ef. Kavazović, zatim umirovljeni naš muftija Ševko ef. Omerbašić, banjalučki muftija Edhem ef. Čamdžić, bihački muftija Hasan ef. Makić, ljubljanski muftija dr. Nedžad ef. Grabus, članovi Rijasetove komisije za polaganje hifza – na čijem je čelu hafiz Ismet ef. Spahić, a članovi su: kr. hfz. dr. Dževad ef. Šošić, hfz. mr. Dževad ef. Hrvačić i hfz. Haso ef. Popara – kolege hafizi mr. sc. Bajram Ajeti, Burhan Šaban, Mirnes Spahić, Edin Dedić, Amar Mujkanović i Haris Ahmić, predvođeni kurra hafizom mr. sc. Azizom ef. Alilijem i muhafizom mr. sc. hfz. Mensurom ef. Malkićem; imami, muallimi i muallime i mnoge zagrebačke i hrvatske džematlije...

Bila nas je puna džamija.

Hafizi su učili ašere, a učenjem Kur'ana počastila nas je i sama slavljenica, hafiza Sabaheta Hasanovića; slušali smo nadahnute riječi časnih i uglednih govornika, cijelu je Hafisku dovu znalački vodio mr. sc. Mirza ef. Mešić, ali meni je doista najemotivniji događaj bio kad je muftija, dr. sc. Aziz ef. Hasanović, u sklopu programa morao nešto reći o hafizi Sabaheti.

A ta mu je hafiza – dijete, kćerka...

Držim da mu je kroz glavu prošao cijeli Sabahetin život, da su mu kroz glavu prošli svi Hasanovići od pamtivijeka, a on je 12. generacija Hasanovića-imama; da je mislio o svojoj brojnoj rodbini od kojih su ostala samo dva muška potomka, budući da su svi ostali postali žrtve krvavog masakra, bosanskih Srba i srpskih neljudi, nad muslimanima Srebrenice, kraja iz kojega nam je došao, jedva spasivši glavu, i dr. sc. Aziz ef. Hasanović s obitelji, kao muhadžiri.

Govorio je naš Muftija, a niz lice su mu se slijevala dva potoka toplih suza, suza radosnica zbog kćeri i suza žalosnica za onim Hasanovićima koji su zauvijek ostali na stratištima Srebrenice, kojih više nema među nama, a poželjeli smo da su tu i da svojoj Sabaheti sami čestitaju. Suze su duša svakoga čovjeka, one su izvori neopisive sreće i neugasive tuge.

Naravno, ja sam stari sentimentalac, pratile su me iste slike kao i Muftiju, pa ni ja nisam mogao zaustaviti potoke suza koje su mi se slijevale koritima bora na mome staračkom licu. I sad dok ovo pišem, gotovo ništa ne vidim od tih suza radosnica.

Još mi valja reći da su zagrebačke hanume u petak, dan prije Hafiske dove, cijeli dan pekle razne pite, i druge ukusne bosanske delicije, zatim baklave, ružice, hurmašice... i sve to donijele u Zagrebačku krasoticu, džamiju u čast Hafiske dove našoj Sabaheti. Željele su joj se ovim zemaljskim darovima zahvaliti za Božansku radost koju nam je svim dala.

I svi smo se počastili i svi smo bili neizmjereno sretni.

Sve je nekako bilo svečano, Zagrebačka džamija blistala je na suncu, čista, oprana, sjajna... Ta kako ne bi bila kad smo danas promovirali prvu hrvatsku hafizu!

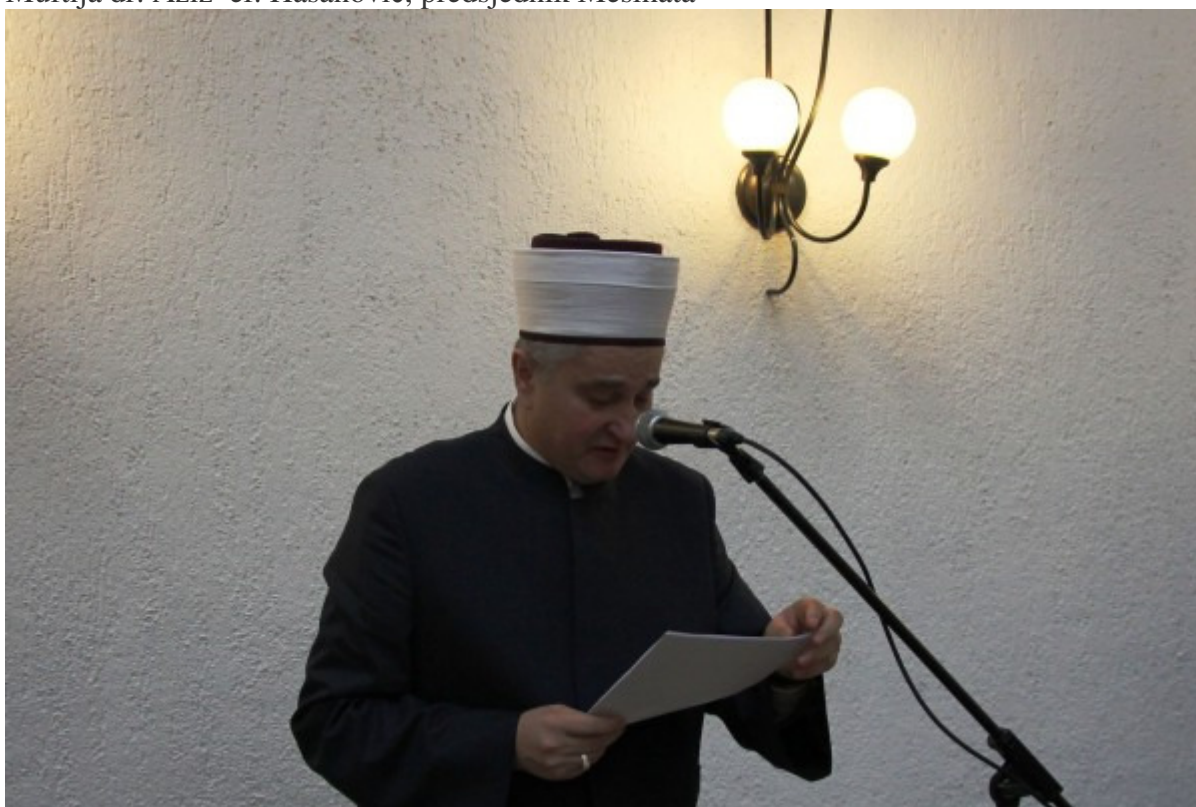
Ah, da, Sabaheta je arapsko ime, a znači ljepota, krasota, ljupkost, svježina.

I mogu vam reći, naša je Sabaheta upravo takva hafiza, hafiza koja zrači ljepotom, ljupkošću i svježinom islamske radosti...

Kemal Mujičić

SVEČANI GOVORI

Muftija dr. Aziz ef. Hasanović, predsjednik Mešihata

SABAHETA HASANOVIĆ - PRVA HRVATSKA HAFIZA

Uvaženi reisu-l-ulema mr. Husejn ef. Kavazoviću, cijenjene muftije, poštovani predsjedniče Sabora, cijenjeni hafizi, poštovani ravnatelju Islamske gimnazije dr. Ahmeda Smajlovića, cijenjeni članovi Mešihata, Sabora, glavni imami, imami, vjeroučitelji, vjeroučiteljice, predsjednici i članovi izvršnih odbora medžlisa, draga braćo i sestre, ljubitelji Kur'ana, es-selamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu.

Čini mi posebno zadovoljstvo da vas danas mogu poselamiti u svojstvu predsjednika Mešihata i muftije u Hrvatskoj, ali i u svojstvu sretnog roditelja koji današnjim danom doživljava kulminaciju dunjalučke radosti, zadovoljstva i ponosa. Ovakva vrsta radosti otvara mogućnost vječne radosti u blizini poslanika, šehida, evlija sa čuvarima Božje riječi

hafizima Kur'ana. Današnji dan potvrda je Allahove milosti našoj hafizi Sabaheti, ali istovremeno čast i odgovornost za čuvanje Božje riječi, promicanje i život po istoj. Današnji dan potvrda je primljene kabul roditeljske dove, ali i upornosti naše hafize. Ovo je program Allahove milosti nad našim džematom i zajednicom jer današnjim danom naša Zajednica obogaćena je prvom hafizom časnog Kur'ana što potvrđuje i poručuje mladim i starijim da je moguće ponijeti titulu hafiza časnog Kur'ana. Islamska zajednica u Hrvatskoj u svojih 100 godina institucionalnog rada ne bilježi hafizu Kur'ana pa je ova svečanost prva u povijesti Islamske zajednice u Hrvatskoj. Stoga je ovaj događaj prepoznat od strane svekolike naše zajednice počevši od Medžlisa Zagreba na čijem čelu je glavni imam kurra hafiz mr. Aziz ef. Alili koji daje znatan poticaj našoj djeci u učenju Kur'ana. Puno je elemenata koji se mogu ovdje istaknuti u pojašnjenju stjecanja uvjeta i pozitivnog kur'anskog ozračja. Dalekovidnost mog uvaženog prethodnika muftije Ševke ef. Omerbašića u otvaranju Zagrebačke medrese, te školovanje mladih generacija u njoj, znatno je doprinijelo stasanju mlade, u islamu odgojene i obrazovane, osobe. Sadašnji ravnatelj naše škole Mevludi ef. Arslani dao je maksimum od sebe kako bi kao muhafiz izveo prvog hafiza u Islamskoj zajednici u Hrvatskoj hfz. Amara Mujkanovića. To su naši pionirski mukotrpní koraci kojima smo standarde u Zajednici podigli na visoku razinu. Puno je i drugih poticaja kroz razne programe naših mekteba, natjecanja učača Kur'ana i slično.

Braćo i sestre, želim danas i ovdje u ovom svečanom trenutku i mubarek mjestu iskazati zahvalnost Allahu dž. š. što imamo ovakvu Islamsku zajednicu koja je bila, jest i ostat će čuvarica, promicateljica i njegovateljica univerzalnih vrijednosti islama koga rese znanost, odgoj, moral, poštenje, dignitet i dostojanstvo. Ona je ta koja čuva našu djecu, našu obitelj i nas same. Islamska zajednica u Hrvatskoj organski je vezana za Islamsku zajednicu u BiH i svoju duhovnost vezuje na vrhovnog poglavara reisu-l-ulemu sa sjedištem u Sarajevu. Islamska zajednica u Hrvatskoj sa svim svojim organima Saborom, Mešihatom čini sve da ojača taj duhovni, ali i najjači i najstariji most.

Poštovani reisu-l-ulema, Vaše pribivanje na ovim i sličnim manifestacijama potvrđuje Vašu opredijeljenost i odnos prema svekolikoj zajednici te stalno bdijenje nad svim procesima u njoj. Sretni smo zbog toga, snažniji i stabilniji u našem radu.

Islamska zajednica u Hrvatskoj u ovoj godini uspješno je privela i otvorila Islamski centar u Rijeci što je zasigurno jedan od najvećih infrastrukturnih projekata i dika naše Zajednice, ali ono bez čega ni centri ne bi imali smisla je upravo ovakva i slične manifestacije kao plod dobrog i uspješnog rada centara.

Stoga, neka mi bude dopušteno da se najiskrenije zahvalim svima koji su doprinijeli da uživamo u ovom današnjem danu, ponajprije našoj hafizi Sabaheti i njenoj brižnoj majci Hajrija hanumi, muallimima i profesorima koji su radom ulijevali ljubav prema Kur'anu, muhafizu mr. sc. hfz. Mensur ef. Malkiću koji je pripremio hafizu Sabahetu da uspješno pristupi petnaestodnevnom ispitu pred Komisijom najeminentnijih hafiza Rijasetu Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini koje je i sam član, na čijem je čelu hafiz Ismet ef. Spahić, a članovi su: kr. hfz. dr. Dževad ef. Šošić, hfz. mr. Dževad ef. Hrvačić i hfz. Haso ef. Popara.

Uz zahvale idu i čestitke svima, ali i dove Allahu dž. š. da ih nagradi Svojom nagradom. Poželio bih svakom roditelju trenutak ove radosti koja se ne može mjeriti ničim što ima materijalni i ovozemaljski prizvuk. Draga djeco neka vam ovaj dan bude poticaj da nam svake godine priredite bar jednu ovakvu manifestaciju. Ovo je dokaz da se može kad se hoće. Stoga, Kur'an u ruke!

Zahvaljujem i svima vama koji ste došli da podijelite ovu radost naše zajednice posebice ovdje nazočnim hafizima: mr. sc. Mensuru Malkiću, mr. sc. Azizu Alili, mr. sc. Bajramu Ajeti, Burhan Šabanu, Mirnesu Spahiću, Edinu Dediću, Amaru Mujkanoviću i Harisu Ahmiću.

Posebno se želim zahvaliti muftijama i reisu-l-ulemi mr. Husejn ef. Kavazović koji su danas došli da budu dio naše povijesti.

U ovom džematu sam proveo gotovo cijeli svoj radni vijek i nisam osjetio veći entuzijazam kod džematliki ovog džemata koje su se organizirale da se današnja svečanost završi sofrom njihovih specijaliteta koji će biti u prostorijama naše gimnazije. To je potvrda da vole Kur'an i da cijene svakog tko ga voli, uči, štuje i čuva. Istaknuo bih ovdje braću Zendeli, g. Rizu Bukvicu i Junuza Idrizija koji sve naše manifestacije poprate na ovakav način. Svakako, zahvala pripada i personalu naše gimnazije koje je uvijek na raspolaganju. Neka ih Svevišnji nagradi za to.

Neka mi bude dopušteno da ova svečanost bude posvećena šehidima Srebrenice odakle naša hafiza vuče korijene, gdje je cijela obitelj Hasanović gotovo nestala na čelu sa njezinim djedom Sadikom ef. i daidžama Mevludinom, Hakijom i Omerom.

Uvjeren sam da su s nama danas ovdje i molim Allaha dž.š. da budemo u njihovom društvu.

Hvala Allahu dž.š. Gospodaru svih svjetova i neka je salavat i selam na našeg poslanika Muhammeda a. s.

RIJEČ O HAFIZI SABAHETI HASANOVIĆ

Hvala Allahu dž.š. koji nas je odabrao da budemo sudionici ove današnje velike svečanosti. Drago mi je da vam danas mogu predstaviti prvu hafizu u povijesti Hrvatske, hafizu Sabahetu Hasanović, koja je, između ostalog, završila i našu školu, sadašnji Islamsku gimnaziju. Naša medresa, odnosno Islamska gimnazija, dala je do sada tri hafiza: Muhameda Savkića, Amara Mujkanovića i Harisa Ahmića.

Dopustite mi da u ovoga povijesnog danu za našu Zajednicu, kao ravnatelj škole koju je naša hafiza pohađala, kažem nekoliko riječi o našoj slavljenici.

Hafiza Sabaheta Hasanović rođena je 5. siječnja 1989. godine u obitelji Hasanovića, oca ef. Aziza i majke Hajrije.

Nakon završetka osnovne škole Lovre pl. Matačića, upisuje se u Zagrebačku medresu „Dr. Ahmed Smajlović“ u Zagrebu.

Kao učenica naše škole dvaput je sudjelovala dva puta na Europskom natjecanju učača Kur'ana, ovdje u Zagrebu i jednom u Libiji (Tripoliju).

Ušla je u anale naše škole kao učenica generacije.

Bila je uvijek tiha, neprimjetna i skromna, a takva je ostala i do danas.

Kao učenica generacije 2007. godine dobiva stipendiju, te odlazi studirati u Maleziju, gdje na Međunarodnom islamskom sveučilištu završava Ekonomski fakultet, smjer financije, a uza to uspijeva naučiti i 17 džuzeva Kur'ana.

Nitko nije znao da je počela učiti hifz, pa ni njezini roditelji. Tek nakon povratka sa studija, početkom ove godine obznanila je svojim roditeljima da je pri kraju s učenjem hifza. Uz pomoć svoga oca Aziza ef., koncem lipnja, završava s hifzom. Nakon Ramazanskog bajrama odlazi u Sarajevo kod hfz. mr. Mensura ef. Malkića, gdje je pred njim dva puta proučila cijeli Kur'an. Početkom studenoga pristupa ispitu pred članovima Komisije za hifz Rijasetu IZ u BiH koji uspješno polaže 20. studenoga 2013. godine i time nam je priuštila ove rijetke i nezaboravne trenutke. Njezin hifz ima posebnu težinu, jer je naša Sabaheta veći dio Kur'ana naučila sama, bez muhaffiza, tijekom studiranja u stranoj zemlji na engleskom jeziku.

Što reći na kraju?

Blago se njoj, prvoj hafizi u povijesti naše Islamske zajednice, blago se njezinim roditeljima, muftiji dr. sc. Azizu ef. i Hajriji-hanumi, blago se njenim sestrama i bratu, blago se njezinoj široj obitelji i blago se nama koji dobismo prvu hafizu u našoj Islamskoj zajednici.

Kurra hafiz, mr. sc. Aziz ef. Alili, glavni zagrebački imam

KUR'AN JE KNJIGA KOJA SE ČUVA U SRCU

Naš cijenjeni i uvaženi reisu-l-ulema, poštovane muftije, hafizi, imami, muallime i ostali uvaženi gosti, cijenjene majke, sestre i braćo, es-selamu alejkum i dobro došli na svečanost uručjenja hafiske diplome prvoj hafizi u Hrvatskoj, našoj Sabaheti Hasanović.

Kur'an je knjiga koja se ne čita onako kako se čitaju ostale knjige, od početka do kraja, od uvoda preko zapleta pa sve do raspleta i kraja. Kur'an nije književno djelo niti je objavljen da bi afirmirao tradiciju ili kulturu u povijesti, kao svoj primarni i krajnji cilj, što je slučaj s umjetničkim tekstovima uopće.

On u kontinuumu tradicije afirmira Ideju. Razlog tome je što je Kur'an knjiga upute cijelom čovječanstvu pa tako prvenstveno za cilj ima da svojom porukom dopre do ljudskih srca.

Kur'an je zbog svoje uloge upućivača na Pravi Put i svoje usmjerenosti ka recipijentu i knjiga zvuka. Za njega je karakteristično lijepo i po određenim pravilima utvrđeno melodično recitiranje koje ima za cilj da ljudskom uhu na što ljepši način približi Božju poruku. Ljudska srca osjećaju prisustvovanje posebne duhovne arome kada se uči Kur'an, i to ne samo srca onih koji vjeruju, već i srca onih koji prvi put čuju glas Kur'ana. Kur'an je stoga, itekako upravljen čovjekovu sluhu, jer zvučni obrasci i značenja Kur'ana su duboko isprepleteni.

Čuvanje Kur'ana svoje sveto-povijesno utemeljenje prvenstveno ima u ajetu u kojem Bog jamči da će do kraja ovog svijeta sačuvati Kur'an:

Zaista, Mi smo Ti Koji su Opomenu-Kur'an dostavili i Mi ga pouzdano čuvamo!(Al-Hiğr, 9.)

Muslimani ovu božansku garanciju nisu shvatili fatalistički, smatrajući da će Allah, dž.š., sam čuvati Svoju Knjigu, već kao svojevrsan Božji poziv da se i oni uključe u svetu dužnost čuvanja Njegove Riječi.

I ne samo to! Svojim brižljivim čuvanjem i privrženošću Božjim riječima, muslimani smatraju da i oni ulaze u hlad Božje zaštite, jer ako je Kur'an zaštićen, onda su zaštićeni i oni koji ga čuvaju. Tako je Kur'an, od spuštanja prve objave pa sve do svog konačnog upotpunjenja, ne samo precizno zapisivan i bilježen, već i brižljivo memoriran.

Nadahnuti Poslanikom, a. s., koji je bio i prvi hafiz, i njegovim pohvalama učenja Kur'ana napamet, muslimani se više od četrnaest stoljeća natječu u tome tko će više Kur'ana naučiti napamet. Nema nikakve sumnje da Allahu, dž.š., nitko ne treba da bi sačuval Svoju Riječ. Međutim, darovavši ljudima mogućnost sudjelovanja u njenoj zaštiti, On tako čovjeka čini Svojim povjerenikom na Zemlji i daje njegovu životu dodatni smisao, pa čak i važnost.

Hadisi-kudsi, *Ja sam ti objavio Knjigu koju voda ne može saprati*, većina islamskih učenjaka komentira na način „da to nije knjiga koja se čuva samo na listovima hartije, koja je podložna brisanju i nestajanju, već je to Knjiga koja je pohranjena u srca i memoriju hafiza koji je čuvaju. U prilog ovome ide ajet u kojem se kaže: *A to su ajeti jasni, u prsima su onih kojima je znanje dano.*

Čuvanje i pamćenje Kur'ana ima i svoju realnu i svjetovnu svrhu. U suvremenom svijetu uočljiva je manifestacija sile koja na ovaj ili onaj način može zaprijetiti opstanku jednog naroda ili jednog njegovog dijela, a samim tim i ugroziti njegovu kulturu i religiju. Nisu jednom kroz povijest selektivno uništavana i spaljivana djela koja prenose progresivnu misao i ideje slobode te vršena reperkusija nad ljudima, nositeljima takvih ideja. Povijest nas – još od bitke kod Jemame, u kojoj je poginulo sedamdeset hafiza, od predislamskog paljenja Aleksandrijske biblioteke, paljenja knjiga za vrijeme inkvizicije, pa sve do modernih inkvizitora koji su u svom krvavom pohodu na Sarajevo između ostalog spalili i zgradu Vijećnice u kojoj se nalazila Nacionalna i univerzitetska biblioteka BiH – uči i upozorava na jednu veoma mračnu dimenziju ljudske prirode koja svoj kontinuitet uspostavlja u svim vremenima. U ovom kontekstu učenje Kur'ana napamet i njegovo usmeno prenošenje dobiva svoju punu svrhu i svoje univerzalne dimenzije.

Poštovani, posljednjih godina, hvala Uzvišenom Allahu, dž.š., na našim prostorima se znatno povećao broj hafiza, posebno mladih, što nudi nadu u svjetliju budućnost.

Prije točno šest i pol godina, sa istoga ovog mjesta, u svojstvu profesora kirata i razrednika, posljednji put prozvah maturante 12. generacije medrese Dr. Ahmed Smajlović.

I tada sam, kao i sada, opravdano tvrdio da je zasigurno riječ o najboljoj generaciji, osobito kad govorimo o djevojkama.

I evo, upravo je ta generacija iznjedrila prvu hafizu, koja je još od mektepskih i medreskih klupa predstavljala oličenje ahlaka i vjerskog znanja, a čija će pobožnost i takvaluk, danas biti krunisana najvrjednijim nazivom.

Danas će se naša Sabaheta pridružiti milijunima onih koji nose časni naziv *ešrâfu-l-ummeh ili prvaci ummeta*, a kojeg, po islamskoj tradiciji nose i zavrjeđuju samo hafizi Kur'ana. Prije tri mjeseca, na bolji, vječni svijet, preselila je prva svršenica Medrese, također učenica ove generacije. Prazninu koja nastade u dijelu srca u kojem je naša Hađer Lutviji teško ćemo popuniti jer gubitak bitne osobe prati nas cijeli život. No ono što je utjeha svima nama, a osobiti njezinoj rodbini, koja Sabahetin uspjeh doživljava poput uspjeha svoje Hađer, jest da je sa ovog svijeta otišla kao šehida, nastradavši u stranoj zemlji, daleko od voljenih i čedna unatoč ljubavi. Ona je u svome kratkom životu bila oličenje ahlaka, pobožnosti i takvaluka, a njezina ćud i njezino ponašanje bilo je inspirirano Kur'anom, kojeg je učila besprijekorno.

Hazreti Alija ibn ebi Talib je zabilježio:

Nitko neće sjediti u prisutnosti Kur'ana ovog a da neće, kada se podigne odatle, biti ili s uvećanjem ili s umanjenjem: uvećanjem u upućenosti svojoj, ili umanjenjem u zaslijepljenosti svojoj.

Za koga god se Kur'an zauzme na Danu sudnjem, njegovo zauzimanje za njega bit će prihvaćeno!

Molimo Svevišnjeg da se zauzme za sve one koji uče i proučavaju Kur'an kao i za one, koji su noseći ga u svojim grudima preselili na drugi, bolji svijet.

Molimo Uzvišenog Allaha da hafizu Sabahetu obilato nagradi za svaki kur'anski harf kojeg vjerno čuva, kao i za sve trenutke koje je provela i koje će provesti u učenju i održavanju časne titule hafize Kur'ana.

U svoje ime, u ime MIZ-a Zagreb i zagrebačkog džemata, upućujem čestitke hafizi, njenim roditeljima, rodbini i prijateljima!